

Коритото на рѣката въ планината е обикновенно стръмно; водата тече буйно. За да се намали силата ѝ, по цѣлото продължение на дола, правятъ бентове: преграждатъ коритото съ камъни и дървета. Засилената вода, като дойде до бента, отслабва и всичко, що е носила съ себе си, се напластява по коритото ѝ надъ бента.

Като излезе отъ бента, тя пакъ се засилва. Срѣща другъ бентъ и наново се укротява.

Въ края на дола при последния бентъ, водата вече тече съвсемъ спокойно, не влачи камънаци, не ги натрупва, не се разлива изъ полето, а си прорѣзва дълбоко корито и върви мирно и тихо надолу.

Така нѣколко прости бента могатъ да укротятъ буйния порой и да спасятъ стотици декари работна земя.

Д. Чолаковъ.

